

BİR ACI MEKTUP

Genç Şehitlerimiz,

Sizi her yıl saygı ve sevgiyle anıyoruz. Siz okul sıralarınızdan, annenizin kurduğu kahvaltı sofralarından, mahallede oyunundan, mavi gökler arasındaki masalsı çocuk dünyanızdan alınıp üzerinize bol gelen üniformalarla ayağınızda yırtık ayakkabılarınızla bilinmeze gittiniz.

Daha ellerine silah almamış, mermi görmemiş çocuklar; cepheye top, tüfek taşıdınız. Aç, susuz kaldınız, üşüdünüz, uykusuz kaldınız ama yinede bu milleti düşmanlara vermediniz. Size minnettarız ve borçluyuz. Eminim ki sizin içinde ne kadar zor olmuştur bulunduğunuz toprakların işgalini izlemek. Evinizin, köyünüzün yanıp yıkıldığını görmek... Buna rağmen siz o cephelere gidip kahraman bir asker gibi savaşmış ve şehit düşmüş. Aklımda bir soru var: Eğer şimdi aynı şey tekrar olsaydı biz yine sizin gibi ailelerimizi, sevdiklerimizi arkada bırakıp gider miydik?

Sizin gözünüz arkada kalmasın! Bize bıraktığımız bu millete gözümüz gibi bakıyoruz. Bu ülkenin güzelliğinden haberdar, bilinçli nesiller olmaya çalışıyoruz.

Ruhunuz şad olsun! Bu millet size minnettar...

BEYZANUR KILINÇ 10/D 1038